Acatistul Sfântului mucenic Ioan Valahul

(12 mai)

Sfântul mucenic Ioan, valahul (românul) (†1662) (12 mai):

https://www.academia.edu/43179109/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Ioan_valahul_rom%C3%A2nul_1662_12_mai_

https://archive.org/details/sf.-muc.-ioan

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-muc-ioan

***

Materiale despre Sfântul mucenic Ioan, valahul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Ioan,-valahul

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+valahul

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+valahul+

***

Sfinte noule mucenic Ioane roagă-te împreună cu îngerii lui Dumnezeu, să izbăvească pe cei ce cu dragoste sărută icoana cinstitului tău chip, şi cu credinţă te

laudă pe tine, purtătorule de chinuri. Cu aceştia roagă-te neîncetat, sfinte mucenice, să se păzească ţara şi Biserica ta, de toată bântuiala vrăjmaşului, şi lumea întreagă în pace să se aşeze. Ca totdeauna să prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta, şi să slăvim pe Hristos, în care ne întărim.

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă

dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,

Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Acatistul Sfântului Ioan Valahul. Parohia Precupeţii Vechi:
https://www.youtube.com/watch?v=JUvb4UFwpio

****

Condacul 1

Nevoitorului cel tânăr al lui Hristos, mucenicului Ioan Valahul, cu toţii să-i aducem acum cântare de laudă pentru nevoinţele sale, ca celui ce străluceşte în sfintele lăcaşuri cele de sus; şi ca unui apărător al credinţei şi ajutător întru nevoi cu mulţumire să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!***

Icosul 1

Îngerii şi oamenii slăvesc pe Dumnezeu pentru nenumăratele faceri de bine arătate către făpturile Sale, din dragoste nesfârşită şi din milostivire fără de margini. Căci în vremi şi în locuri pe care înţelepciunea Sa nepătrunsă le alege au răsărit luceferi călăuzitori, care să lumineze cărările vieţii noastre vremelnice, îndrumându-ne spre cele nestricăcioase. Ca unuia dintre aceşti aleşi, bineplăcuţi lui Dumnezeu, îţi cântăm ţie, Sfinte Ioane Valahule, laude ca acestea:
Bucură-te, vas ales şi de Dumnezeu preţuit;
Bucură-te, tânăr înţelept şi frumos, prin care credinţa s-a înălţat;
Bucură-te, trandafir odrăslit în pământul Valahiei;
Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, cel renăscut în duh la Constantinopole;
Bucură-te, că de toate te-ai lipsit, dar pe Hristos ai dobândit;
Bucură-te, cel ce ai înfruntat pe păgâni;
Bucură-te, cel ce ai risipit meşteşugurile satanei;
Bucură-te, părtaş al bucuriilor îngereşti;
Bucură-te, cel ce petreci laolaltă cu toţi sfinţii;
Bucură-te, moştenitor al cereştii împărăţii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Deşi tânăr cu vârsta, ai dovedit curată înţelepciune când ai ales mai bine a pătimi pentru Ziditorul şi a muri pentru El, decât a trăi şi a avea câştigare vremelnică; căci ai dorit a te încununa cu cununa muceniciei şi a cânta Domnului: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Slavă Ţie, Atotputernice Doamne, care dintre noi oamenii şi pentru noi ai ales pe sfinţii Tăi, mucenici, apostoli, cuvioşi şi drepţi, ca să ne arate voia Ta, spre a ne împărtăşi de negrăitele Tale bunătăţi; şi aşa să se proslăvească numele Tău cel întru tot sfânt; iar alesului Tău să-i cântăm:
Bucură-te, Ioane Valahule, de Dumnezeu cinstitorule;
Bucură-te, cel ce vezi şi guşti acum înalte desfătări;
Bucură-te, ocrotitor al orfanilor;
Bucură-te, cel ce scapi din nevoi pe cei ce aleargă la tine;
Bucură-te, că izbăveşti pe cei ce se află în primejdii;
Bucură-te, mângâierea întristaţilor;
Bucură-te, izvor nesecat de alintări duhovniceşti;
Bucură-te, că luminezi pe cei întunecaţi la minte;
Bucură-te, floare îmbobocită a creştinătăţii;
Bucură-te, far de lumină în cărările tinerimii;
Bucură-te, că pentru legea creştină vitejeşte ai luptat;
Bucură-te, cel ce te rogi şi mijloceşti pentru noi toţi;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 3-lea
Credinţa ortodoxă mult a fost încercată de-a lungul vremurilor şi în laturile pământului, ca să se întărească temeliile sale. Ieşind dară, voi, slăviţi mucenici, din rândurile popoarelor, v-aţi pus viaţa pentru întărirea ei, dând liniştea şi sângele vostru pentru întinderea împărăţiei lui Dumnezeu, ca noi cu un glas să putem cânta totdeauna: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Viaţa ta, plină de necazuri şi cu totul lipsită de bucurii pământeşti a fost, prea fericite Ioane. Că din copilărie te-au smuls de lângă sânul părinţilor tăi şi te-au purtat pe drumuri nesfârşite în amara robie. Pentru că tuturor împotrivirilor le-ai făcut faţă cu vrednicie, de aceea îţi cântăm laude ca acestea:
Bucură-te, robule, cel ce duci rugăciunea noastră către Stăpânul cel Preaîndurat;
Bucură-te, cel ce cu vrednicie în veacul al XVII-lea ai mărturisit pe Hristos;
Bucură-te, că pe timpul lui Mihnea, voievodul cel turcit, ţi-a fost dat să pătimeşti;
Bucură-te, că agarenii luându-te rob te-au târât în chinuri spre Ţarigrad;
Bucură-te, cel ce în împărăteasca cetate ai primit cununa muceniciei;
Bucură-te, jertfă bine-primită înaintea Domnului;
Bucură-te, că nu ai ales să te bucuri de cele pământeşti;
Bucură-te, că bucuriile tale, în ceruri ţi le-ai adunat;
Bucură-te, că şi astăzi, tot de acolo, se revarsă milele tale;
Bucură-te, mângâierea maicilor îndurerate;

Bucură-te, aur lămurit în focul încercărilor;
Bucură-te, obraz sfânt, de Domnul mângâiat;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 4-lea

Trimite-ne nouă, sfinte, de la Dumnezeu hrană de mântuire, ca să nu pierim de mulţimea păcatelor. Căci noianul greşelilor noastre numai nemărginita milostivire a lui Dumnezeu îl poate covârşi; şi aşa, împreună cu tine să-I cântăm Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Legat şi bătut, purtat ai fost pe drum lung, în vreme de iarnă; dar nici gerul, nici foamea, nici semnul însângerat al legăturilor nu au slăbit virtutea ta; că pe toate le-ai răbdat cu bărbăţie în trupul tău fraged; pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, mucenic tânăr, dar viteaz;
Bucură-te, cel ce ca şi Stăpânul şi Domnul ai pătimit;
Bucură-te, umbrar de odihnă pentru prigoniţii vieţii;
Bucură-te, toiagul şi călăuza călătorilor la drum lung;
Bucură-te, mângâierea celor îndepărtaţi de ţara lor;
Bucură-te, râvnitorule pentru slobozenie şi pace;
Bucură-te, cel ce te rogi pentru înfrăţirea oamenilor;
Bucură-te, izbăvitorule de prădăciuni;
Bucură-te, că te desfătezi în cămara cea de sus;
Bucură-te, că senin ai mers spre locul muceniciei tale, mulţumind lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu multă răbdare ai îndurat chinurile, foamea şi oboseala;
Bucură-te, cel ce robit fiind cu trupul, nu ai pierdut slobozenia duhului;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 5-lea

Pe cât de lung a fost drumul robiei şi al pătimirilor tale, o, fericite Ioane, pe atât de scurtă ţi-a fost calea vieţii celei de jos. Dar plăcutu-I-a milostivului Stăpân cum tinereasca ta făptură s-a împodobit cu cununa ostenelilor biruitoare, şi chemându-te la Sine îi cânţi cu veselie: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Ca şi când poverile robiei nu ar fi fost de ajuns, uneltirile celui viclean aprind patima cea blestemată a păgânului agarean, care cumpărându-te cu aur, privea cu nelegiuita căutătură spre mândreţea cea din afară a făpturii tale. Deci l-ai înfruntat pe acesta, mărturisindu-te rob al lui Hristos, care te-a răscumpărat odinioară cu preţ de sânge nevinovat, iar nu rob al patimilor păgâne şi urâte. Drept care, vrednic eşti de cinstire ca aceasta:

Bucură-te, cel ce ca un al doilea David ai biruit pe Goliat;
Bucură-te, căci ca un nou Nestor ai tăiat rădăcinile poftei celei dobitoceşti;
Bucură-te, că ai mărturisit adevărul faptei cu curajul deplinei răspunderi;
Bucură-te, că de judecata vizirului nu te-ai temut;
Bucură-te, că din nou ai fost dat în robie ismaelitencei din Ţarigrad, şi supus altui fel de ispite;
Bucură-te, că nu ai luat în seamă ispitirile tinerei ismaelitence;
Bucură-te, că ţi-ai păzit cu străşnicie feciorescul trup, ca pe un templu al Duhului Sfânt;
Bucură-te, chip duhovnicesc, luminat împodobit;
Bucură-te, suflet de Dumnezeu blagoslovit;
Bucură-te, cel plin de virtute;
Bucură-te, înţelepciune înaltă în trup tineresc;
Bucură-te, faptă vie pentru toţi spre pilduire;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 6-lea

Din rob puteai să fii slobod, din sărac să te îmbogăteşti, din pripăşit, om cu aşezare. Dar cu ce preţ? Întinându-ţi trupul şi pierzându-ţi sufletul, pentru bunătăţi vremelnice şi pieritoare. Iar tu ai ales a cânta lui Dumnezeu cântare curată: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Ne minunăm de cugetarea ta cea dreaptă, cinstitule mucenic. Că frăgezimea minţii tale, la vârsta de 18 ani, a ştiut să aleagă fără greş lucrul cel mai de preţ. ***Că ce va da omul în schimb pentru sufletul său? Şi de ar câştiga lumea toată, dar sufletul şi l-ar pierde, ce bun a dobândit?*** Vrednicule de laudă, primeşte şi de la noi cântările acestea:
Bucură-te, minte vârstnică în trup nevârstnic;
Bucură-te, temelie de piatră a credinţei;
Bucură-te, neprecupeţită iubire către Dumnezeu;
Bucură-te, viteaz împotrivitor la păgâneşti furii;
Bucură-te, nădejde împlinită a celor ce te roagă pe tine;
Bucură-te, cel ce ţi-ai păstrat curăţia trupului;
Bucură-te, că ochii duhului tău au putut privi peste deşertăciunea veacurilor;
Bucură-te, că nădejdea ţi-ai pus numai în Hristos-Dumnezeu, de la care putere ai primit şi biruinţă ai dobândit;
Bucură-te, că mintea ta a fost luminată de harul Duhului Sfânt;
Bucură-te, logodnic al cereştii împărăţii;
Bucură-te, comoară scumpă a lumii creştine;
Bucură-te, cel ce prin moartea-ţi trupească ai chezăşuit nădejdea nemuririi;

Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 7-lea

Când suntem în necazuri şi în strâmtorare, pândiţi de ispite omeneşti şi de iscodirile celui viclean, gândul îl îndreptăm către Mântuitorul Hristos, cel ce a poruncit oarecând: Înapoia Mea, satano! Pentru ca prin mijlocirile sfinţilor Săi fiind izbăviţi, să cântăm Treimii celei de o fiinţă cu toţii într-un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Îndurat-ai amărăciunea înstrăinării, suferinţele robiei, imboldirile multor feluri de ispite, de la agareanul cel păgân şi de la femeia cea de acelaşi neam cu el, şi pe toate le-ai înfruntat cu destoinicie creştină. Multă mâhnire ţi-a adus însă poftirea nelegiuitei femei de a te lăsa de credinţa creştină, ca să te poată avea soţ după legea ei. Valuri de împotrivire au ţâşnit atunci din inima ta şi oţelindu-te ai mărturisit cu hotărâre pe Hristos Domnul, de care nici viaţa, nici moartea nu te-au putut despărţi; pentru aceasta auzi de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, dar, viteazule mărturisitor;
Bucură-te, cel ce ai gustat amarul asupririi păgâneşti;
Bucură-te, că ai rămas neclintit în hotarele credinţei;
Bucură-te, că te împărtăşeşti de lumina cea neînserată a împărăţiei lui Hristos;
Bucură-te, făclie nestinsă din policandrul ceresc, cel cu mii de braţe al sfinţilor;
Bucură-te, rugător neadormit pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cel ce pe cei greşiti îi aduci la pocăinţă;
Bucură-te, aducător de înviorare duhovnicească;
Bucură-te, pavăză sigură a tinerilor evlavioşi;
Bucură-te, cumpănă înţeleaptă a vârstnicilor cuvioşi;
Bucură-te, că şi copiii te cinstesc după putere;
Bucură-te, că nici trupul nu ţi-ai întinat, nici credinţa nu o ai lepădat;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 8-lea

Aprins fiind de dumnezeiască râvnă ţi-ai adunat puterile, ţi-ai întărit duhul şi cu ochii lăuntrici ţintă la cer ai înfruntat nelegiuirea. Ca bucurându-ne şi noi, cu veselie sfântă să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Adusu-ţi-ai aminte, Ioane Valahule, că şi Iosif, fiul lui Iacob cel de demult, a înfruntat ademenirea femeii lui Putifar, dregătorul din ţara Egiptului. ***Că încercările vieţii sunt îngăduite de Dumnezeu spre lămurirea credinţei***. Prin atâtea trecând şi pe toate biruindu-le, noi te cinstim cu cântări glăsuitoare ca acestea:

Bucură-te, cel ce te-ai războit împotriva îndulcirilor pământeşti;
Bucură-te, că de frumuseţea trupului nu te-ai amăgit;
Bucură-te, cel ce ţi-ai preţuit întru totul viaţa, jertfind-o pentru Hristos;
Bucură-te, că prin jertfa ta te-ai făcut trâmbitaş al credinţei ortodoxe;
Bucură-te, că faptele tale întăresc credinţa noastră;
Bucură-te, că lăudând vredniciile tale slăvim pe atotputernicul Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce ai înţeles că pentru Hristos a muri este în fapt cu El veşnic a vieţui;
Bucură-te, mustrarea celor ce cu viclenie tăinuiesc păcatele;
Bucură-te, cel asupra poftelor biruitor;
Bucură-te, al înstrăinaţilor povăţuitor;
Bucură-te, al tuturor către Dumnezeu mijlocitor;
Bucură-te, cel din cetatea cea de sus priveghetor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 9-lea

Văzându-se înfruntată aspru de tine, ismaeliteanca şi-a dezlănţuit răzbunarea dându-te pe mâna mai-marelui cetăţii, care te-a azvârlit în temniţă. Dar nici negura şi umezeala temniţei nu te-au spăimântat, nici nu te-au împiedicat a cânta neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

O, temniţă înfricoşătoare! Cât de groase au fost zidurile tale şi cât de grea povara beznei tale! Şi, ca şi când închiderea înăuntrul tău, în lanţuri ferecate, nu ar fi fost de ajuns, s-au adăugat sfântului mucenic cumplite şi ucigătoare chinuri. Ca noi să-i cântăm cu săltări duhovniceşti aşa:
Bucură-te, că pentru Dumnezeu, pe toate cele dureroase, desfătări le-ai socotit;
Bucură-te, cel ce petreci laolaltă cu toţi sfinţii;
Bucură-te, cel ce acum faţa lui Dumnezeu nemijlocit o priveşti;
Bucură-te, că floarea tinereţii cu vederea o ai trecut;
Bucură-te, purtător de finicul păcii lăuntrice;
Bucură-te, că oricare aleargă la ajutorul tău nu iese deşert;
Bucură-te, descoperirea gândurilor ascunse;
Bucură-te, cel ce trezeşti conştiinţele;
Bucură-te, că pentru cei cuprinşi de patimi eşti rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, că nu suferi pe cei ce petrec în nelegiuiri;
Bucură-te, vestitor de bucurii spirituale;
Bucură-te, lumină aprinsă în bezna nepăsărilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Moartea pe martiri nu-i înspăimântă, căci dragostea de Hristos învinge toate. Neocolind aceştia moartea cea trupească şi dispreţuind-o, ei primesc cu seninătate trecerea spre veşnica împărăţie, unde cu cetele cele de sus dănţuiesc şi cântă Dumnezeirii fără oprire: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Miratu-s-a făptura de mirarea ta cea multă, că neşovăielnic ai străbătut drumul drept al credinţei, mărturisind astfel pe Dumnezeul cel întreit sfânt, căruia şi noi dimpreună cu tine ne închinăm şi bucurându-ne te lăudăm grăind unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce prin spânzurare nemurire ai agonisit;
Bucură-te, că prin răbdare sufletul ţi-ai mântuit;
Bucură-te, că din mâna Domnului ai primit cununa biruinţei;
Bucură-te, că de sus ţi-a venit răsplata credinţei;
Bucură-te, că numele tău în cartea vieţii s-a scris;
Bucură-te, că astăzi dănţuieşti în cerescul paradis;
Bucură-te, că nu te-au amăgit cele trecătoare;
Bucură-te, cel ce ai ştiut să preţuieşti pe cele nepieritoare;
Bucură-te, al celor din primejdii apărător;
Bucură-te, al celor întristaţi de nădejde dătător;
Bucură-te, al ispitiţilor întăritor;
Bucură-te, al oropsiţilor ajutător;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 11-lea
Cum să te slăvim mai bine, vrednicule mucenic, decât lăudând îndelunga ta răbdare şi iubirea de cele înalte? Căci fire omenească având, spre cele îngereşti ai râvnit. Pentru care, cu toţii cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Văzând păgânii că nu te lepezi de credinţa ta şi nu te supui poftelor stricăcioase, cerut-au vizirului să te omoare. Iar vizirul a poruncit eparhului să facă aceasta. Şi te-au dus călăii de te-au spânzurat. Deci, ca cel ce ai primit încoronare mucenicească, vrednic eşti de cântări ca acestea:
Bucură-te, Ioane de Dumnezeu iubit;
Bucură-te, mucenice prea fericit;
Bucură-te, cuget neprihănit;
Bucură-te, cel cu trupul nepângărit;
Bucură-te, pildă de sufletească tărie;
Bucură-te, rază dătătoare de bucurie;

Bucură-te, lumină sfântă;
Bucură-te, armă nebiruită;
Bucură-te, înger pământesc;
Bucură-te, dar dumnezeiesc;
Bucură-te, ancoră tare;
Bucură-te, zid de scăpare;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Slavă lui Dumnezeu pentru toate, a zis oarecând Ioan cel cu Gură de Aur, încheindu-şi în surghiun viaţa cea pământească. Iar tu, Ioane Valahule, privind cu ochii duhului tău dincolo de hotarele zărilor şi veacului acestuia, ai mulţumit lui Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cu cântări cinstim amintirea ta, fericim chinurile tale şi neclintită răbdarea ta, mărim şi lăudăm bărbăţia ta cea neînvinsă, binecuvântându-te ca pe un mare ajutător şi păzitor al nostru, şi din inimă grăind:
Bucură-te, tânăr mult ispitit;
Bucură-te, luptătorule neostenit;
Bucură-te, nădejdea tinerilor cea tare;
Bucură-te, în nevoi a lor apărare;
Bucură-te, izbăvitorul celor umiliţi;
Bucură-te, scăparea celor prigoniţi;
Bucură-te, că pe necredincioşi i-ai smerit;
Bucură-te, că pe iubitorii de Hristos i-ai veselit;
Bucură-te, cel ce întăreşti pe cei în suferinţă;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de biruinţă;
Bucură-te, cel ce risipeşti gândurile necurate;
Bucură-te, alungătorul poftelor spurcate;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, răbdătorule de chinuri, prea fericite noule mucenice, purtător al semnelor de biruinţă, Sfinte mucenice Ioane Valahule, ascultă acum nevrednica rugăciune ce-ţi aducem din toată inima, ca să ne izbăveşti pe noi de năpastă, de primejdii, de dureri şi de ispite, spre a cinsti pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu, Cel de oameni iubitor, ca împreună cu tine, în veacul ce va să fie, să-I cântăm Lui: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerii şi oamenii slăvesc pe Dumnezeu pentru nenumăratele faceri de bine arătate către făpturile Sale, din dragoste nesfârşită şi din milostivire fără de margini. Căci în vremi şi în locuri pe care înţelepciunea Sa nepătrunsă le alege au răsărit luceferi călăuzitori, care să lumineze cărările vieţii noastre vremelnice, îndrumându-ne spre cele nestricăcioase. Ca unuia dintre aceşti aleşi, bineplăcuţi lui Dumnezeu, îţi cântăm ţie, Sfinte Ioane Valahule, laude ca acestea:

Bucură-te, vas ales şi de Dumnezeu preţuit;
Bucură-te, tânăr înţelept şi frumos, prin care credinţa s-a înălţat;
Bucură-te, trandafir odrăslit în pământul Valahiei;
Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, cel renăscut în duh la Constantinopole;
Bucură-te, că de toate te-ai lipsit, dar pe Hristos ai dobândit;
Bucură-te, cel ce ai înfruntat pe păgâni;
Bucură-te, cel ce ai risipit meşteşugurile satanei;
Bucură-te, părtaş al bucuriilor îngereşti;
Bucură-te, cel ce petreci laolaltă cu toţi sfinţii;
Bucură-te, moştenitor al cereştii împărăţii;
Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!

Condacul 1

Nevoitorului cel tânăr al lui Hristos, mucenicului Ioan Valahul, cu toţii să-i aducem acum cântare de laudă pentru nevoinţele sale, ca celui ce străluceşte în sfintele lăcaşuri cele de sus; şi ca unui apărător al credinţei şi ajutător întru nevoi cu mulţumire să-i cântăm: ***Bucură-te, Sfinte Ioane, noule mucenic al lui Hristos!***

Şi apoi se citeşte aceasta:

Rugăciune

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul nostru, cel neîntrecut în înţelepciune şi minunat întru lucruri! Căci din iubirea de oameni cea nemăsurată, fiind Dumnezeul a toată mângâierea şi nădejdea, ai binevoit a ridica dintre seminţiile pământului fii aleşi, care prin credinţă tare şi prin viaţă pilduitoare să menţină trează credinţa în puterea şi în milostivirea Ta, şi să nu lase neamul omenesc a se prăbuşi în întunericul cel fără fund al neştiintei de cele înalte şi al păcatului.

Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, cel ce primeşti cu bunătate şi cu îndurare mijlocirile sfinţilor bine plăcuţi Ţie, pentru nevoile de tot chipul, duhovniceşti şi trupeşti, ale nevrednicilor fiilor Tăi, cei ce plutesc pe marea cea sărată şi de atâtea ori înviforată a acestei vieţi vremelnice, pline de ispite şi de poveri nenumărate.

Însuţi dar, Doamne, pentru rugăciunile prea curatei Născătoarei de Dumnezeu şi cele ale Sfântului mucenic Ioan Valahul, primeşte şi acum smeritele noastre cereri, şi ne izbăveşte pe noi de toată întâmplarea cea rea, de năpastă, de prigoană, de uneltirile celui viclean, ocrotind viaţa noastră prin milostivirea Ta cea mare, şi nu pentru vrednicia noastră.

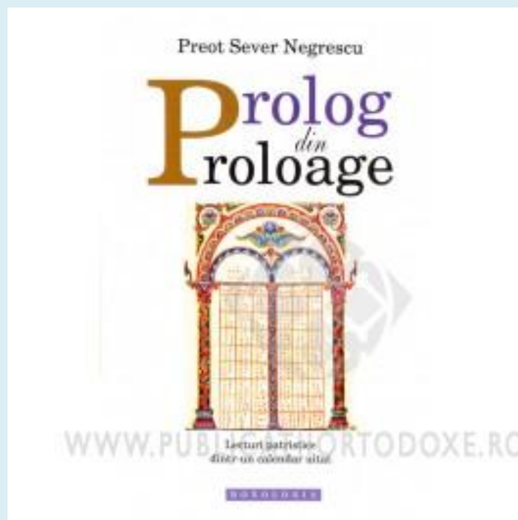
Căci Tu ştii neputinţa firii omeneşti şi cunoşti pe fiecare, cu casa, cu cererea şi trebuinţa lui. Primeşte, dar, Stăpâne, şi rugăciunile noastre, apărându-ne de tot răul şi dăruindu-ne cele spre mântuire.

Că pentru toate cele ce ne-ai dat şi ne dăruieşti nouă în toate zilele vieţii noastre, binecuvântat şi prea slăvit să fii, Părinte al luminilor şi izvorul bunătăţilor, dimpreună cu Cel fără de început al Tău Fiu şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(alcătuit de preotul Dimitrie Buzatu)

Acatistier, Ed. Biserica Ortodoxă Alexandria, p. 497-509, Acatistul Sfântului Ioan Valahul.

Preot Sever Negrescu - Sfântul Ioan Valahul şi-a serbat majoratul

Limba îngerilor este glăsuirea mai presus de orice glăsuire. Greu îţi poţi imagina cum ar arăta îngerii dacă ar deveni oameni, este mai uşor să înţelegi cum arată oamenii deveniţi îngeri. De fapt, totdeauna calea de la nevăzut la văzut a fost mai grea şi paradoxal, mai scurtă (deseori măsurată într-o clipită de inspiraţie); calea de la văzut la nevăzut este mai uşoară şi curios, mai lungă. Doar trăind în lumină suntem însoţiţi de propria umbră.

Sfântul Ioan Valahul este o umbră de înger, care a răcorit plaiurile Valahiei mici prin scurta lui viaţă (a fost scrisă de învăţatul grec Ioan Cariofil şi tipărită la Veneţia de Sfântul Nicodim Aghioritul.

La 15 ani este luat rob şi cumpărat, apoi, de către un turc. Frumos la chip, luminos în privire şi bine legat în trup, tânărul Ioan Valahul aprinde în turc patimile, izvorâte, odinioară, din blestemata cetate a Sodomei. Păcat împotriva curăţiei fireşti, sodomia, numit astăzi homosexualitate, vine de la locuitorii acelor cetăţi care cultivau cumplita perversiune. Sodoma şi Gomora au dispărut de pe faţa pământului, prin foc şi pucioasă, în locul lor răsărind - atenţie! - Marea Moartă!

Acuzat de turc pentru semeţia lui, deşi îi era rob, tânărul Ioan răspunde: Doar lui Hristos Îi sunt rob, deoarece mă simt liber înlăuntrul dumnezeieştii mele robii.

Avem aici două mentalităţi: cea păgână, robitoare a trupului şi cea creştină, eliberatoare a Duhului. Dialogul continuă dincolo de concluzia unică şi generală: în împărăţia trupului fac ce vreau, în împărăţia Duhului fac ce trebuie. Păgânul din OM vrea, Sfântul din el - trebuie! Săgeata ispitei atinge

libertatea umanităţii şi prevesteşte starea firească, de aici ne mai putând fi vorba de înălţare, ci doar de alunecare.

Tânărul Ioan Valahul trebuie să fie pildă pentru tinereţea acestei lumi. El nu alunecă! Târât trei ani prin cumplite ispitiri şi chinuri, promiţându-i-se, în schimbul lepădării de Hristos: aur, argint, pietre nestemate, cercei în urechi şi în buric, mătăsuri, el nu alunecă.

Aruncat în temniţă, înseninat de cumplite chinuri, el nu alunecă! Şi astfel, în anul 1662, în a douăsprezecea zi a lunii mai, împlinind 18 ani, Sfântul Ioan Valahul a fost spânzurat, dincolo de hotarele zărilor, serbându-şi majoratul.

(Preot Sever Negrescu, Prolog din Proloage, Editura Doxologia, Iaşi, 2011, pp. 103-104)

SFÂNTUL MUCENIC IOAN VALAHUL
SAINT MARTYR JEAN LE VALAQUE

Astăzi duhovnicește prăznuiește Biserica dreptcredincioșilor români,
și cu bucurie strigă: Veniți, iubitorilor de mucenici, să prăznuim
pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan!
Că acesta dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind,
în împărăteasca cetate a lui Constantin a înflorit minunat,
aducând Stăpânului rod bogat și bineprimit, prin mucenicie.
Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.